

23 d'octubre: Sant Ignasi de Constantinoble, bisbe

Text de l'Evangelí (Jn 15,9-17): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Tal com m'ha estimat el Pare, també jo us estimo. Persevereu en el meu amor. Si guardeu els meus preceptes, perseverareu en el meu amor, com jo he guardat els preceptes del meu Pare i persevero en el seu amor. Us he parlat d'aquestes coses perquè la meva joia sigui en vosaltres i la vostra joia sigui completa.

Aquest és el meu manament: que us estimeu el uns als altres, com jo us he estimat. Ningú no té un amor més gran que aquest de donar la pròpia vida pels seus amics. Vosaltres sou amics meus si feu les coses que us mando. Ja no us dic servents, perquè el servent no sap el que fa el seu senyor; a vosaltres us he dit amics, perquè totes les coses que he sentit del meu Pare us les he fet saber. No m'heu elegit vosaltres a mi, sinó que jo us he elegit, i us he posat perquè aneu i porteu fruit i el vostre fruit perduri, perquè qualsevol cosa que demaneu al Pare en nom meu us la doni. Això us mando: que us estimeu els uns als altres».

© Albada Editorial / evangeli.net

«A vosaltres us he dit amics, perquè totes les coses que he sentit del meu Pare us les he fet saber»

Mn. Antoni CAROL i Hostench
(Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Espanya)

Avui, la cristiandat celebra sant Ignasi de Constantinoble (799-877), un pastor que va viure les paraules cabdals de Jesús: «Ningú no té un amor més gran que el qui dóna la vida pels seus amics» (Jn 15,13). Ignasi, fill d'emperador Miquel I, va passar de la cort al monestir i de la dignitat patriarcal a l'exili, però en cada etapa de la seva vida va mantenir un únic centre: romandre en l'amor de Crist, tal com Ell mateix ens demanà («Persevereu en el meu amor»).

El fruit que el Senyor espera de nosaltres neix de l'obediència als seus manaments. Sant Ignasi va viure aquesta obediència amb una integritat heroica. Com a Patriarca, no va buscar el favor dels poderosos ni la comoditat del palau, sinó la fidelitat a la Veritat. La seva ferma doctrinal, en un context de tensions i divisions, podria semblar duresa. En realitat, però, naixia d'un amor profund: el desig de romandre en la veritat per a no trencar l'autèntica comunió. En paraules del papa Lleó, «sense la Veritat no es poden construir relacions veritablement pacífiques», una Veritat —a més— que «no se separa mai de la caritat».

Quan Ignasi va haver de triar entre la complaença del cèsar Bardas o la coherència moral de l'Evangelí, s'adherí al camí de la creu. Ell va ser molt valent en reprotxar al regent el repudi de la seva esposa legítima. Aquella decisió li va costar el càrrec i el desterrament –amb injúries i persecució–, però alhora el va confirmar com un autèntic “amic del Senyor” (cf. Jn 15,15).

Sant Ignasi de Constantinoble ens ensenya que l'amor cristià no és una emoció passatgera, sinó una determinació ferma de fer la voluntat de Déu, fins i tot quan el món ens gira l'esquena. Ell no es va triar a si mateix per a la glòria; va ser el Senyor qui el va escollir i el va destinar perquè anés i donés un fruit que perdura en la història de l'Església. Avui sant Ignasi és recordat per la seva valentia i fermesa en la fe, tot servint d'inspiració per als cristians perseguits.